

การพัฒนาคุณภาพเยาวชนไทยเพื่อสังคมในอนาคตผ่าน กระบวนการค่ายภาษาอังกฤษ*

A Quality Development of Thai Youth for the Future Society through English Camp Process

¹กนกวรรณ กุลสุทธิ์, ขจิญช เชาวณปรีชา,
จักรกฤษณ์ วุฒิสวัสดิ์ชาติกุล และ ณัฐพร โอวาหนุพัฒน์

¹Kanokwan Kunlasuth, Khacheenuj Chaovanapricha,
Jakkrit Wutthisivachardkul and Nutthaporn Owatnupat

มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

Suan Dusit University

¹Corresponding Author. Email: kanokwankun07@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้นำเสนอผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาเยาวชนให้มีความสามารถทางภาษาอังกฤษ และเป็นคนที่มีคุณภาพ มีคุณธรรม มีความสุข อันจะส่งผลให้สังคมไทยดีกว่าเดิม โดยนำเสนอผลการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษาผ่านกระบวนการค่ายภาษาอังกฤษ ซึ่งมีวัตถุประสงค์ 4 ประการ คือ 1) เพื่อศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนในระดับประถมศึกษา 2) เพื่อศึกษาทัศนคติและทัศนคติของนักเรียนต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยกระบวนการค่ายภาษาอังกฤษ 3) เพื่อศึกษาทัศนคติของครูที่มีต่อพฤติกรรมของนักเรียนในการเข้าร่วมกิจกรรมตามกระบวนการค่ายภาษาอังกฤษ และ 4) เพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนในการเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

ผลการวิจัย พบว่า 1) นักเรียนระดับประถมศึกษามีการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสูงขึ้น 2) นักเรียนระดับประถมศึกษา มีระดับทัศนคติต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษทั้งก่อนและหลังการเรียนรู้ผ่านกระบวนการค่ายภาษาอังกฤษสูงขึ้น 3) นักเรียนมีทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมตาม

กระบวนการถ่ายภาษาอังกฤษ 3 ประการ ได้แก่ มีแรงจูงใจในการเรียนรู้ ได้พัฒนาทักษะในการเรียนรู้คำศัพท์ และการเรียนรู้เกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์ในคำภาษาอังกฤษ 4) ครูมีทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนระหว่างการร่วมกิจกรรมเตรียมความพร้อมก่อนเข้าคำภาษาอังกฤษและระหว่างร่วมกิจกรรมคำภาษาอังกฤษในระดับมาก และ 5) นักเรียนสามารถเรียนรู้จากกระบวนการถ่ายภาษาอังกฤษ 3 ลักษณะ ได้แก่ แบบตาดู แบบหูฟัง และแบบการเคลื่อนไหวทางกาย

คำสำคัญ: การพัฒนาคุณภาพเยาวชนไทย; สังคมในอนาคต; กระบวนการถ่ายภาษาอังกฤษ

Abstract

This research article presents results of learning activities for developing Thai youth's English ability to become qualified children with morality and happiness leading to better Thai society. It is suggested to reveal the findings of a study of primary school students' English language use through English camp process of which with 4 objectives: 1) To study English competence of primary school students, 2) To study primary school students' attitudes and perceptions towards learning English through English camp process, 3) To study teachers' perceptions about students' behaviors in participating English camp activities, and 4) To study students' behaviors during participating the English camp activities.

The research findings revealed that 1) English language competence of the participants improved after participating in English camp process, 2) The participants' attitudes towards learning English were at high levels both before and after participating in English camp process, 3) Students' perceptions on participating in activities through English camp process revealed three aspects, i.e. having learning motivation, having developing vocabulary skill, and the learning through interactions in English camp, 4) The teachers' perceptions about students learning behaviors during participating in English camp activities showed high levels in all pre-camps and day camp activities, and 5) The students exhibited three types of learning styles in the English camp, i.e. visual learning style, auditory learning style and kinesthetic learning style.

Keywords: A Quality Development of Thai Youth; the Future Society; English Camp Process

บทนำ

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลหรือภาษานานาชาติที่ทุกสังคมในโลกใช้ในการสื่อสาร (Stewart, 1968) ซึ่งจำเป็นต่อการดำเนินชีวิตประจำวันและการทำงาน ไม่ว่าจะเป็นการสนทนา การโต้ตอบทางโทรศัพท์ การชมภาพยนตร์ การฟังเพลง การอ่านข่าว การอ่านป้ายบอกทาง การสืบค้นข้อมูลบนอินเทอร์เน็ต การสมัครงาน การสัมภาษณ์งาน การติดต่อประสานงาน การประชุม การเขียนรายงาน เป็นต้น ประกอบกับการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน และรัฐได้ผลักดันนโยบายไทยแลนด์ 4.0 ที่ส่งเสริมให้มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการขับเคลื่อนประเทศ จึงความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาคนให้มีมาตรฐานเทียบกับอาเซียนและนานาชาติ ดังนั้น การพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษให้อยู่ในระดับที่ใช้งาน (Working Knowledge) จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง ดังจะเห็นได้จากกระทรวงศึกษาธิการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในทุกระดับการศึกษา ซึ่งส่งผลให้มีการเปลี่ยนแปลงในเรื่องระบบการจัดการศึกษาหลายประการ เช่น การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น วิธีการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ไม่เน้นระบบการเรียนการสอนที่เน้นการท่องจำเพียงอย่างเดียว รวมทั้งเน้นการเรียนการสอนที่อยู่ในชีวิตประจำวัน เป็นต้น รวมทั้งกำหนดให้ใช้กรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรป หรือ The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อเป็นกรอบในการประเมินความสามารถทางภาษาที่เทียบเคียงได้กับมาตรฐานสากล (Bureau of the Basic Education Committee, Ministry of Education, 2014) ทั้งนี้ ก็เพื่อสร้างเยาวชนไทยให้มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันและการประกอบอาชีพ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า คนที่มีความรู้และทักษะภาษาอังกฤษในระดับดีถึงดีเยี่ยม ย่อมมีคุณสมบัติพิเศษ สร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน และเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานทั้งในระดับอาเซียนและภูมิภาคอื่น

สำหรับการศึกษาระดับประถมศึกษา ภาษาอังกฤษได้ถูกบรรจุไว้ในกลุ่มวิชา “สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ” ตามพระราชบัญญัติการศึกษา พ.ศ.2542 (Bureau of the National Education Committee, 1999) แม้ว่าในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จะมีการกำหนดแนวทางการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารในชีวิตประจำวันและการงานอาชีพ มีทัศนคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ และฝึกให้ผู้เรียนเป็นผู้รู้จักแสวงหาความรู้เพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิตแล้วนั้น พบว่าผู้เรียนยังไม่สามารถพัฒนาความรู้ความสามารถและทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษได้ ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศได้กำหนดโครงสร้างเวลาเรียนวิชาภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา จำนวน 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ (Department of Curriculum and Instruction Development, Ministry of Education, 2001) ซึ่งอาจไม่เพียงพอต่อการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นวิชาทักษะ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) (Harmer,

1991) เพื่อให้ใช้ทักษะและความคิด การจัดกิจกรรมกลุ่ม และกิจกรรมคู่ (Klanrit, 2005) รวมทั้งการเรียนรู้แบบร่วมมือ หรือการเรียนรู้แบบ Cooperative Learning (Kessler, 1992; Baloch, 1988) เพื่อให้ นักเรียนได้มีโอกาสช่วยเหลือและแลกเปลี่ยนประสบการณ์ร่วมกัน จึงเป็นวิธีการเรียนภาษาอังกฤษที่ ผู้เชี่ยวชาญการสอนภาษาอังกฤษแนะนำ (Sharan, 1994; Johnson & Johnson, 1994; Davidson, 1994) เนื่องจากสามารถช่วยให้นักเรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษในการทำกิจกรรม ทำให้เกิดความมั่นใจ เนื่องจากรู้ เรียนเป็นกลุ่ม ส่งผลให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษมากกว่าการใช้วิธีการเรียนแบบครูบอก และท่องจำ (Memorization) ทั้งนี้ สอดคล้องกับอิลลิส (Ellis, 1994) ที่กล่าวถึงการเรียนรู้ภาษาที่สองว่า การเรียนรู้ต้องมีปฏิสัมพันธ์ (Interaction) ดังนั้นกิจกรรมการเรียนการสอนจึงมีความสำคัญยิ่งในการกระตุ้น ให้ผู้เรียนอยากเรียนภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ

อย่างไรก็ตาม การมุ่งเน้นที่จะพัฒนาเยาวชนให้เป็นคนเก่งภาษาอังกฤษอย่างเดียวนั้นอาจไม่ใช่ทางเลือกที่เหมาะสมที่สุดที่จะสร้างสังคมไทยในยุคไทยแลนด์ 4.0 ให้น่าอยู่และมีความสุข ดังที่สุเทพ สุวีรางกูร (Suweerangkool, 2008) กล่าวถึงปัญหาในการพัฒนาเด็กไว้ว่า เด็กบางคนเรียนเก่งแต่มีบุคลิกภาพ บกพร่อง เข้ากับใครไม่ได้ ขณะที่เด็กบางคนเรียนไม่ค่อยเก่งแต่มีมนุษยสัมพันธ์ดี เป็นที่ยอมรับของสังคม ซึ่งลักษณะคนที่พัฒนาแล้วต้องเป็นคนที่มีคุณภาพ มีคุณธรรม มีความสุข และเป็นคนที่ใส่ใจสิ่งแวดล้อม ธรรมชาติ (Sanyawiwat, 2008) นอกจากนี้ เด็กควรได้รับการพัฒนาให้สามารถเรียนรู้ คิดเป็น ทำถูก เป็นคนดี มีคุณธรรม อยู่ในสังคมอย่างมีความสุข (Suweerangkool, 2008)

ดังนั้น จึงกล่าวสรุปได้ว่า นอกจากจะพัฒนาเด็กไทยให้มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษแล้ว เด็กไทยควรต้องมีทักษะชีวิตที่ดี หากเรียนเก่งแต่ไม่เคยเรียนรู้วิธีการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าก็ อาจจัดการกับปัญหาที่เผชิญอยู่ไม่ได้ การให้เด็กฝึกคิดวิเคราะห์ สร้างสถานการณ์ให้เด็กได้เรียนรู้ การให้ โอกาสเด็ก ให้เด็กได้รับการยอมรับในสังคม จึงจะสร้างบทบาทในสังคมให้กับเยาวชนได้

การที่จะพัฒนาเยาวชนไทยให้สามารถแข่งขันกับนานาชาติประเทศนั้น ต้องเป็นทั้งผู้มีความสามารถ ทางภาษาอังกฤษและมีทักษะที่จำเป็นอื่นๆ ซึ่งในยุคนี้ไม่จำเป็นต้องเรียนรู้ภาษาอังกฤษจากในห้องเรียน เท่านั้น แต่ยังสามารพัฒนาภาษานอกห้องเรียนจากสถานการณ์จำลองและในสถานการณ์จริง ดังนั้น การจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษให้กับนักเรียนระดับประถมศึกษาเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญวิธีหนึ่ง ที่จะช่วยพัฒนาความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา และสร้างทัศนคติที่ดีที่มีต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้กับนักเรียน ซึ่งช่วยให้ การเรียนรู้ภาษาอังกฤษมีความหมาย และทำให้ผู้เรียนมีการเรียนรู้ร่วมกัน อันจะส่งผลให้เด็กใช้ภาษา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและมีทักษะสังคม จึงกล่าวได้ว่า กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษสามารถส่งเสริมให้เยาวชน เป็นทั้งคนเก่งและคนดี ดังผลการศึกษาวิจัยที่พบว่า ภายหลังเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ นักเรียนมี ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสูงขึ้น นักเรียนมีทัศนคติที่ดีถึงดีมากต่อการเรียนภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ ในระหว่างร่วมกิจกรรมค่าย นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะชีวิตและการทำงานที่จำเป็น เช่น ภาวะผู้นำ การคิด

วิเคราะห์ การทำงานร่วมกับผู้อื่น รู้จักการปรับตัว และมีความรับผิดชอบ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ที่มุ่งเน้นลักษณะการเรียนรู้แบบ Active Learning ไม่ใช่ Passive Learning โดยมุ่งให้ผู้เรียนมีทั้งความรู้ในสาระวิชาหลัก และเกิดทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม ทักษะด้านสารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยี และทักษะชีวิตและอาชีพ อันส่งผลให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสาร การคิด วิเคราะห์อย่างมีวิจารณญาณ การคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และการทำงานเป็นทีม ความยืดหยุ่น การปรับตัว ความรับผิดชอบ (Bureau of High School Education, Bureau of the Basic Education Committee, Ministry of Education, 2015) อาจกล่าวสรุปได้ว่า ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ดังกล่าวช่วยส่งเสริมให้เยาวชนไทยเป็นคนที่มีคุณธรรมจากการฝึกฝนทักษะสำคัญในการดำรงชีวิตนอกเหนือไปจากการพัฒนาตนเองในเรื่องเนื้อหาความรู้ ดังนั้น การพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของเยาวชนให้อยู่ในระดับที่ใช้งานได้ควบคู่ไปกับการพัฒนาทักษะการใช้ชีวิตจะช่วยเพิ่มโอกาสในการมีรายได้สูง สามารถสร้างความมั่นคง และสร้างประเทศให้พัฒนาได้อย่างยั่งยืน การเรียนรู้ผ่านกิจกรรมในค่ายภาษาอังกฤษจึงเป็นอีกคำตอบหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริมและพัฒนาทักษะภาษาและทักษะสังคมให้กับเยาวชนไทยให้กลายเป็นคนคุณภาพเพื่อขับเคลื่อนประเทศต่อไป

จากข้อมูลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญและความจำเป็นในการนำกระบวนการค่ายภาษาอังกฤษมาใช้กับนักเรียนระดับประถมศึกษา เพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา และสร้างทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้กับนักเรียนด้วยกระบวนการค่ายภาษาอังกฤษ รวมทั้งกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษสามารถใช้เป็นเครื่องมือเพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนได้ ซึ่งช่วยให้การเรียนรู้ภาษาอังกฤษมีความหมาย และทำให้ผู้เรียนมีการเรียนรู้ร่วมกัน ผลจากการวิจัยยังเป็นพื้นฐานในการวางแผนทางในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา ให้สามารถพัฒนาผู้เรียนได้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรอีกด้วย นอกจากนี้ การศึกษาวิจัยนี้ยังสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติเรื่องการพัฒนาคุณภาพคนและสังคมไทยสู่สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ อีกทั้งเป็นไปในทิศทางเดียวกับยุทธศาสตร์การวิจัยแห่งชาติเรื่องการสร้างศักยภาพและความสามารถเพื่อการพัฒนาทางสังคม

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนในระดับประถมศึกษา
2. เพื่อศึกษาทัศนคติและทัศนคติของนักเรียนต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยกระบวนการค่ายภาษาอังกฤษ
3. เพื่อศึกษาทัศนคติของครูที่มีต่อพฤติกรรมของนักเรียนในการเข้าร่วมกิจกรรมตามกระบวนการค่ายภาษาอังกฤษ
4. เพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนในการเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

วิธีการดำเนินวิจัย

งานวิจัยนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพและปริมาณแบบภาคสนาม (Qualitative and Quantitative Field Research) ประชากรและผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) ได้แก่

1) นักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4-6 ที่เป็นสมาชิกชุมนุมภาษาอังกฤษ โรงเรียนเทศบาล 4 (เขาวนปริชาอุทิศ) ตำบลพระปฐมเจดีย์ อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม จำนวน 82 คน สุ่มโดยใช้วิธี สุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) และเลือกแบบเจาะจงได้นักเรียนจำนวน 8 คน เพื่อให้สัมภาษณ์กลุ่ม (Group Interview)

2) ครูประจำชุมนุมภาษาอังกฤษ โรงเรียนเทศบาล 4 (เขาวนปริชาอุทิศ) จำนวน 2 คน เป็นผู้สังเกตพฤติกรรมการร่วมกิจกรรมของนักเรียนในกระบวนการค่ายภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบสังเกตแบบ มาตรฐานประมาณค่า (Rating Scale) โดยมีขั้นตอนดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. การสร้างและพัฒนาคุณภาพเครื่องมือ:

คู่มือกิจกรรมและสื่อการเรียนรู้สำหรับกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษและวิธีการสร้าง

1) ศึกษาหลักสูตรภาษาอังกฤษ ยึดตามสาระการเรียนรู้และมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ดังรายละเอียดตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดตามสาระการเรียนรู้ทั้ง 4 สาระ ได้แก่ สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และสาระที่ 4 ภาษาและความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

2) กำหนดเนื้อหาภาษาอังกฤษ โดยยึดเนื้อหาตามสาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 แผนการเรียนรู้ของโรงเรียน และแบบเรียนของสำนักพิมพ์ต่างๆ เพื่อออกแบบกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษให้ครอบคลุมทักษะภาษา 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และองค์ประกอบทางภาษา คือ การออกเสียง คำศัพท์ ไวยากรณ์

3) จัดทำตารางการออกแบบเนื้อหากิจกรรม (Activity Blueprint) สำหรับกิจกรรมเตรียมความพร้อมก่อนเข้าค่ายภาษาอังกฤษ (Pre-camp) และกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ (Day Camp)

4) กำหนดรูปแบบกิจกรรมค่ายและกำหนดการกิจกรรมสำหรับกิจกรรมตามกระบวนการค่ายภาษาอังกฤษ ทั้ง 2 ระยะ คือ กิจกรรมเตรียมความพร้อมก่อนเข้าค่ายภาษาอังกฤษ (Pre-camp) และกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ (Day Camp)

5) จัดทำคู่มือกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ (Activity Manual) สำหรับกิจกรรมเตรียมความพร้อมก่อนเข้าค่ายภาษาอังกฤษ (Pre-camp) และคู่มือกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ (Day Camp) จำนวน 2 เล่ม

โดยในแต่ละกิจกรรม ประกอบด้วยหัวข้อต่างๆ ได้แก่ ชื่อกิจกรรม วัตถุประสงค์ของกิจกรรม อุปกรณ์ ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

6) จัดทำสมุดคู่มือการอยู่ค่าย English Camp Book 1 สำหรับนักเรียนผู้เข้าร่วมกิจกรรม Pre-camp และ English Camp Book 2 สำหรับนักเรียนผู้เข้าร่วมกิจกรรม Day Camp จำนวน 2 เล่ม ซึ่งประกอบด้วย กำหนดการกิจกรรม คำศัพท์และสำนวนที่ใช้ในค่าย เพลงที่ใช้ในค่าย

7) จัดทำสื่ออุปกรณ์ต่างๆ ได้แก่ บัตรคำ บัตรรูปภาพ แถบประโยค โปสเตอร์ภาพ ของจริง เป็นต้น

8) ฝึกอบรมนักศึกษาผู้นำค่ายและซักซ้อมกิจกรรม

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิธีการสร้าง

1) แบบทดสอบก่อนและหลังการเรียนรู้ เป็นแบบทดสอบภาคปฏิบัติ (Performance Test) ผู้วิจัยศึกษาตารางการออกแบบเนื้อหากิจกรรม (Activity Blueprint) ได้แก่ กิจกรรมเตรียมความพร้อม ก่อนเข้าค่ายภาษาอังกฤษ (Pre-camp) และกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ (Day Camp) เพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำข้อสอบ ข้อสอบมีจำนวนข้อคำถามทั้งสิ้น 50 ข้อ คิดเป็น 50 คะแนน เนื้อหาของแบบทดสอบเกี่ยวข้องกับกิจกรรมภาษาในค่ายภาษาอังกฤษ ซึ่งครอบคลุมทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน รวมทั้งการใช้คำศัพท์ ไวยากรณ์ และการออกเสียง ลักษณะของข้อสอบเป็นแบบให้เลือกตอบ ให้พูดและปฏิบัติตามคำสั่ง บอกความหมายของคำศัพท์ ให้อ่านและตอบคำถามสั้นๆ ให้เขียนคำและประโยคสั้นๆ และเรียงประโยคให้ถูกต้อง ตรวจทานข้อสอบโดยผู้เชี่ยวชาญ จัดทำสื่ออุปกรณ์ที่จำเป็นในการตอบคำถามข้อสอบ และจัดพิมพ์ข้อสอบ

2) แบบสอบถามทัศนคติก่อนและหลังการเรียนรู้ เป็นเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ท (Likert Scale) แบ่งระดับความคิดเห็น 5 ระดับ

3) แบบสังเกต เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ระดับความคิดเห็น 5 ระดับ ครั้งที่ 1 ใช้ในการสังเกตพฤติกรรมในกิจกรรม Pre-camp 1-4 และครั้งที่ 2 ใช้สังเกตพฤติกรรมในรายการกิจกรรมระหว่าง Day Camp

4) บันทึกภาคสนาม ผู้วิจัยกำหนดกรอบการบันทึก (Theme) ในการจดบันทึกภาคสนาม

5) แบบสัมภาษณ์ ใช้แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview)

2. การเก็บและรวบรวมข้อมูล

2.1 ก่อนการดำเนินการวิจัย ให้นักเรียนตอบแบบสอบถามทัศนคติก่อนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษผ่านกระบวนการค่ายภาษาอังกฤษ (Pre Questionnaire) และทำแบบทดสอบก่อนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษผ่านกระบวนการค่ายภาษาอังกฤษ (Pre Test)

2.2 ระหว่างดำเนินการวิจัย ในระหว่างการทำกิจกรรมระยะที่ 1 เตรียมความพร้อมก่อนเข้าค่ายภาษาอังกฤษ (Pre-camp) ในช่วง 4 ครั้ง ครูประจำชุมนุมภาษาอังกฤษสังเกตพฤติกรรมร่วมกิจกรรมในแบบสังเกต และผู้วิจัยทำการบันทึกภาคสนามพฤติกรรมร่วมกิจกรรมของนักเรียน

2.3 ระหว่างดำเนินการวิจัย ในระหว่างการทำกิจกรรมระยะที่ 2 ค่ายภาษาอังกฤษ (Day Camp) 3 วัน ให้ครูประจำชุมนุมภาษาอังกฤษสังเกตพฤติกรรมร่วมกิจกรรมในรายกิจกรรมของนักเรียนในแบบสังเกต และผู้วิจัยทำการบันทึกภาคสนามพฤติกรรมร่วมกิจกรรมของนักเรียน

2.4 ภายหลังสิ้นสุดการดำเนินการวิจัย ให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังการเรียนรู้ภาษาอังกฤษผ่านกระบวนการค่ายภาษาอังกฤษ (Post Test) และตอบแบบสอบถามทัศนคติหลังการเรียนรู้ผ่านกระบวนการค่ายภาษาอังกฤษ (Post Questionnaire) และสัมภาษณ์กลุ่มนักเรียน (Group Interview)

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 แบบทดสอบก่อนและหลังการเรียนรู้ ซึ่งเป็นแบบทดสอบภาคปฏิบัติ จำนวน 50 ข้อ คิดเป็น 50 คะแนน ผู้วิจัยได้ทำการตรวจคำตอบ โดยให้ 1 คะแนน เมื่อนักเรียนในแต่ละกลุ่มจำนวนไม่น้อยกว่า 6 คนตอบถูก และให้ 0 คะแนน เมื่อนักเรียนในแต่ละกลุ่มจำนวนไม่น้อยกว่า 6 คนตอบผิด จากนั้นวิเคราะห์คะแนนสอบของนักเรียนก่อนและหลังการร่วมกิจกรรมตามกระบวนการค่ายภาษาอังกฤษโดยใช้สถิติร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษด้วยสถิติ t-test

3.2 แบบสอบถามทัศนคติก่อนและหลังการเรียนรู้ ตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลในแบบสอบถาม จากนั้นใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการวิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3.3 แบบสังเกต ตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลในแบบสังเกต จากนั้นใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการวิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย

3.4 บันทึกภาคสนาม ทำการวิเคราะห์ข้อมูลจากบันทึกข้อมูลแบบบรรยายและสะท้อนความคิดเห็น (Descriptive and Reflective Notes) (Miles & Huberman, 1984) โดยใช้ทฤษฎี Grounded Theory (Strauss & Corbin, 1998) ใช้รหัสระบายสี (Color-Coding) และตารางวิเคราะห์ข้อมูล (Data Matrix)

3.5 การสัมภาษณ์กลุ่ม ถอดเทปเสียงสัมภาษณ์ นำข้อความมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ทฤษฎี Grounded Theory (Strauss & Corbin, 1998) ใช้รหัสระบายสี และตารางวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย แบ่งออกเป็น 5 ประเด็นสำคัญ ดังต่อไปนี้

1. ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา

ก่อนเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ ค่าคะแนนเฉลี่ยโดยรวมของนักเรียนทั้ง 8 กลุ่มเท่ากับ 21.12 หรือคิดเป็นร้อยละ 42.25 มีนักเรียนเพียง 2 กลุ่มที่ได้คะแนนสูงกว่า 25 คะแนน จากคะแนนเต็ม 50 คะแนน โดยสูงสุดได้ 28 คะแนน รองลงมา คือ 26 คะแนน ในขณะที่นักเรียนกลุ่มที่ได้คะแนนต่ำสุดได้ 13 คะแนน ดังนั้น โดยรวม นักเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษก่อนเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษค่าเฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์ หรือต่ำกว่าร้อยละ 50 อย่างไรก็ตาม หลังจากนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ พบว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยโดยรวมของนักเรียนทั้ง 8 กลุ่มเท่ากับ 40.25 หรือคิดเป็นร้อยละ 81.75 มีนักเรียน 6 กลุ่มที่ได้คะแนนไม่น้อยกว่า 40 คะแนน โดยคะแนนสูงสุดได้ 45 คะแนน รองลงมาคือ 43 41 และ 40 คะแนน ในขณะที่นักเรียน 2 กลุ่มได้คะแนนสูงกว่า 30 คะแนน ดังนั้น โดยรวม นักเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษหลังเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษค่าเฉลี่ยสูงกว่า โดยมีคะแนนเพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ย 19.75 หรือเพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 39.5 และเมื่อทำการทดสอบด้วยสถิติ t-test พบว่า หลังเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษนักเรียนมีคะแนนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ทักษะของนักเรียนต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษผ่านกระบวนการค่ายภาษาอังกฤษ

ในภาพรวม ทักษะของนักเรียนก่อนและหลังร่วมกิจกรรมผ่านกระบวนการค่ายภาษาอังกฤษอยู่ในระดับสูง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 และ 4.38 ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม ค่าเฉลี่ยของทัศนคติของนักเรียนหลังร่วมกิจกรรมผ่านกระบวนการค่ายภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น 0.06 และอยู่ในระดับสูงเช่นกัน เมื่อพิจารณาทัศนคติเป็นรายด้าน พบว่า หลังการเข้าร่วมกิจกรรมภาษาอังกฤษผ่านกระบวนการค่ายภาษาอังกฤษแล้ว ด้านที่มีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นมากที่สุด คือ นักเรียนคิดว่ากิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษมีประโยชน์ต่อการพูดคุยในชีวิตประจำวัน โดยมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 0.26

3. ทัศนคติของนักเรียนต่อการเข้าร่วมกิจกรรมตามกระบวนการค่ายภาษาอังกฤษ

3.1 **แรงจูงใจในการเรียนรู้** ในการร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษครั้งนี้ สรุปได้ว่านักเรียนมีแรงจูงใจที่ดีในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเนื่องจากปัจจัยหลัก 2 ประการ คือ (1) ผู้นำค่าย (Camp Leaders) และ (2) การเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติ (Learning by Doing)

3.2 **การพัฒนาทักษะในการเรียนรู้คำศัพท์** จากการสัมภาษณ์สรุปได้ว่านักเรียนแสดงความคิดเห็นเป็นประเด็นแรกว่ากิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษทำให้ได้รับความรู้เรื่องคำศัพท์เพิ่มมากขึ้น

3.3 **ลักษณะปฏิสัมพันธ์ในค่ายภาษาอังกฤษ** การเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษส่งเสริมให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์อันดีต่อกัน ทั้งปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับนักเรียน และปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับผู้นำค่าย ซึ่งในทัศนคติของนักเรียนนั้น นักเรียนเชื่อว่าการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีช่วยส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ดีได้

4. ทัศนคติของครูต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนระหว่างกิจกรรมผ่านกระบวนการค่ายภาษาอังกฤษ

4.1 พฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนระหว่างกิจกรรม Pre-camp ทั้ง 4 ครั้ง ในภาพรวม ครูมีทัศนคติต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนระหว่างกิจกรรม Pre-camp ทั้ง 4 ครั้งในระดับมาก ($\bar{X} = 3.35$) โดยจากการร่วมกิจกรรม Pre-camp ครั้งที่ 1-4 ของนักเรียน ครูเห็นด้วยว่านักเรียนแสดงพฤติกรรมในการร่วมกิจกรรม Pre-camp ครั้งที่ 4 อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงเป็นอันดับหนึ่ง ($\bar{X} = 3.77$) นั้นหมายความว่ายิ่งนักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมมากขึ้น นักเรียนก็จะมีทัศนคติดีขึ้น เมื่อพิจารณาทัศนคติของครูเป็นรายด้าน พบว่า ครูเห็นด้วยในระดับมากเป็นอันดับหนึ่งในสองประเด็นเกี่ยวกับผู้เข้าค่ายสนุกสนานกับกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.87$) และผู้เข้าค่ายมีปฏิสัมพันธ์กับผู้นำค่าย ($\bar{X} = 3.87$)

4.2 พฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนระหว่างกิจกรรม Day Camp ในภาพรวม ทัศนคติของครูผู้สังเกตพฤติกรรมระหว่างกิจกรรม Day Camp พบว่าอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.98$) เมื่อพิจารณารายประเด็น พบว่า ผู้เข้าค่ายแสดงความพอใจในกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษทั้ง 5 กิจกรรมในระดับมาก ($\bar{X} = 4.47$) เป็นอันดับหนึ่ง เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรม พบว่า นักเรียนร่วมกิจกรรมอยู่ในระดับมากทุกกิจกรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง Games & Songs ($\bar{X} = 4.18$) ที่เป็นอันดับหนึ่งในขณะที่ประเด็นเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษ ได้แก่ ผู้เข้าค่ายสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่ว ผู้เข้าค่ายสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง และผู้เข้าค่ายสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างเหมาะสม ครูพบว่านักเรียนแสดงออกในพฤติกรรมเหล่านี้อยู่ในระดับปานกลางเป็นสามอันดับสุดท้าย

5. พฤติกรรมของนักเรียนในการเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

5.1 **การเพิ่มพูนความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ** นักเรียนค่อยๆ เรียนรู้และสามารถใช้คำศัพท์และสำนวนสั้นๆ เพิ่มมากขึ้นจากการเข้าร่วมกิจกรรมหลายครั้ง ซึ่งเป็นผลมาจากลักษณะการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่ใช้คำสั่งภาษาอังกฤษอย่างสม่ำเสมอ และนักเรียนมีความเข้าใจและสามารถจดจำขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมเป็นอย่างดี อย่างไรก็ตาม นักเรียนยังไม่เข้าใจความหมายประโยคยาว และไม่สามารถใช้สำนวนที่ยาวและซับซ้อนได้

5.2 **ทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ** นักเรียนมีทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่ดีอย่างเห็นได้ชัด 3 ด้าน ได้แก่ (1) นักเรียนแสดงความกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ ทั้งจากการ

มีส่วนร่วมในระหว่างการทำกิจกรรมต่างๆ และจากการมีส่วนร่วมในช่วงสรุปความรู้ความเข้าใจในช่วงท้าย (2) นักเรียนให้ความสนใจในกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ สังเกตได้จากการที่นักเรียนฟังและดูการสาธิตขั้นตอนการเล่นเกมที่มียาละเอียดอย่างสนใจ รวมทั้งนักเรียนให้ความสนใจเนื่องจากกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษมีความสนุกสนาน และ (3) นักเรียนมีความตั้งใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ฟังและเข้าใจคำสั่งคำอธิบาย หรือการสอนความรู้ใหม่ๆ ของผู้นำค่าย มีการจดคำศัพท์ ออกเสียงคำศัพท์ตาม

5.3 **รูปแบบการเรียนรู้ของนักเรียน** ในระหว่างการเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษนั้น นักเรียนเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีเรียนรู้ 3 รูปแบบ ได้แก่ (1) แบบตาดู (2) แบบหูฟัง และ (3) แบบการเคลื่อนไหวทางกาย

อภิปรายผลการวิจัย

1. **ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียน** จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงให้เห็นว่าเด็กมีการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับที่น่าพอใจทั้งในระยะ Pre-camp ครั้งที่ 1-4 และในระยะ Day Camp ผลการทดสอบความรู้ภาษาอังกฤษหลังจากนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษพบว่า มีคะแนนเพิ่มขึ้นจากก่อนที่นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษโดยเฉลี่ย 19.75 หรือเพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 39.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลบันทึกภาคสนามเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักเรียนขณะร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ และผลการวิเคราะห์ข้อมูลการสัมภาษณ์นักเรียนพบประเด็นสอดคล้องกันในเรื่องความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยบันทึกภาคสนามแสดงให้เห็นว่านักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่ละเอียดละน้อยจากการเข้าร่วมกิจกรรมหลายครั้ง นักเรียนสามารถพัฒนาการใช้คำศัพท์และสำนวนสั้นๆ ขึ้น และการสัมภาษณ์นักเรียนพบว่านักเรียนมีทัศนคติว่าตนเองได้พัฒนาทักษะในการเรียนรู้คำศัพท์ การที่นักเรียนสามารถโต้ตอบโดยใช้คำศัพท์และสำนวนภาษาอังกฤษสั้นๆ ได้ และสามารถใช้คำศัพท์และสำนวนที่ยาวขึ้นตามลำดับ รวมทั้งนักเรียนสามารถพัฒนาทักษะในการเรียนรู้คำศัพท์นั้น อาจเป็นผลมาจากการใช้ภาษาในชั้นเรียน หรือ Classroom Language (Hughes & Moate, 2007) เป็นการออกคำสั่งภาษาอังกฤษ หรือ Giving Instructions โดยใช้ภาษาง่ายๆ สำนวนสั้นๆ และใช้สำนวนเดิมไม่เปลี่ยนแปลงจะช่วยให้เด็กสนใจความหมายและไม่สับสน (Gower, Phillips & Walters, 1995)

2. **แรงจูงใจและทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษ** ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามทัศนคติของนักเรียน ข้อมูลแบบสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน ข้อมูลจากการบันทึกภาคสนาม และข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์นักเรียน พบว่านักเรียนกระตือรือร้น แสดงออกถึงความต้องการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ รวมทั้งเห็นประโยชน์ของการเรียนภาษาในค่ายภาษาอังกฤษ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่านักเรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียน (Motivation) นอกจากนี้ ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามทัศนคติของนักเรียนแสดงให้เห็นว่านักเรียนมีระดับทัศนคติที่ดีถึงดีมากทั้งก่อนและหลังการเรียนรู้ผ่านกระบวนการค่ายภาษาอังกฤษ โดยภายหลังการเรียนรู้ผ่านกระบวนการค่ายภาษาอังกฤษ นักเรียนให้ความสำคัญกับประเด็นกิจกรรมค่ายภาษา

อังกฤษทำให้มีโอกาสดูรับความรู้ใหม่ๆ ($\bar{X} = 4.89$) นักเรียนสนุกกับการเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 4.84$) และกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษทำให้ได้เรียนรู้คำศัพท์ ($\bar{X} = 4.73$) ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีของครูจากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนระหว่างร่วมกิจกรรม Pre-camp ทั้ง 4 ครั้งที่เห็นด้วยในระดับมากเป็นอันดับหนึ่งในประเด็นเกี่ยวกับผู้เข้าค่ายสนุกสนานกับกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.87$) และผู้เข้าค่ายมีปฏิสัมพันธ์กับผู้นำค่าย ($\bar{X} = 3.87$) ไม่แตกต่างจากพฤติกรรมของนักเรียนที่ปรากฏในการร่วมกิจกรรม Day Camp ซึ่งครูเห็นว่านักเรียนผู้เข้าค่ายแสดงพฤติกรรมในระดับมากในประเด็นที่ผู้เข้าค่ายมีความพอใจในกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษทั้ง 5 กิจกรรม ($\bar{X} = 4.47$) ผู้เข้าค่ายมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนๆ ($\bar{X} = 4.30$) และผู้เข้าค่ายกล้าแสดงออกเมื่อร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 4.29$) นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับข้อมูลที่ผู้วิจัยได้ทำการบันทึกภาคสนามพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนระหว่างการร่วมกิจกรรมตามกระบวนการค่ายภาษาอังกฤษ พบว่านักเรียนสามารถเพิ่มพูนความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ และนักเรียนมีรูปแบบการเรียนรู้ภาษา สอดคล้องกับข้อมูลจากการสัมภาษณ์กลุ่มนักเรียน นักเรียนแสดงความคิดเห็นว่ากิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ นักเรียนพัฒนาทักษะในการเรียนรู้คำศัพท์ และก่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคลในค่ายภาษาอังกฤษ จึงกล่าวได้ว่า แรงจูงใจภายนอกมีบทบาทสำคัญต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศอย่างมาก (Brown, 2000; Harmer, 2007) แรงจูงใจมีความสัมพันธ์อย่างมากกับความสำเร็จในการเรียนภาษา (Gardner & Lambert, 1972) ผู้เรียนที่มีแรงจูงใจสูงกว่ามีแนวโน้มที่จะมีกลวิธีในการเรียนภาษาที่สองมากกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจน้อย (Oxford, 1990) และมีแนวโน้มที่จะเรียนรู้และซึมซับภาษาที่สองได้ดีกว่า (Krashen, 1981)

3. การฝึกอบรมผู้นำค่าย ในการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ ผู้ดำเนินกิจกรรมหรือผู้นำค่าย (Camp Leader) มีส่วนอย่างมากต่อความสำเร็จในการเรียนรู้ภาษาของผู้เข้าค่าย ผู้นำค่ายจึงต้องฝึกฝนทั้งด้านความรู้และทักษะภาษา เทคนิคและขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม การสร้างทัศนคติที่ดีต่อการทำงานร่วมกับผู้อื่น ฝึกภาวะผู้นำ และเทคนิคการสร้างเชื่อมั่นในตนเอง โดยในกิจกรรมแต่ละกิจกรรม ผู้นำค่ายจะอธิบายขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม ยกตัวอย่าง สาธิตวิธีการทำกิจกรรม ตรวจสอบความถูกต้อง ให้ข้อมูลสะท้อนกลับ รวมทั้งให้การเสริมแรงแก่ผู้เข้าค่าย ดังนั้นการเตรียมผู้นำค่ายให้มีความรู้มีความสามารถจึงเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง ผู้นำค่ายมีส่วนอย่างมากในการเปลี่ยนแปลงให้นักเรียนมีทัศนคติและเกิดแรงจูงใจในการเรียนมากขึ้น ได้รับการต้อนรับและเป็นที่ชื่นชอบของผู้เข้าค่าย ส่งผลต่อการสร้างบรรยากาศในการเรียน และกระตุ้นการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ได้ดี ดังเห็นได้จากข้อค้นพบซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีของครูจากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนระหว่างร่วมกิจกรรม Pre-camp ทั้ง 4 ครั้งที่เห็นด้วยในระดับมากเป็นอันดับหนึ่งในประเด็นผู้เข้าค่ายมีปฏิสัมพันธ์กับผู้นำค่าย ($\bar{X} = 3.87$) นอกจากนี้ยังพบผลการวิเคราะห์ข้อมูลการสัมภาษณ์ทฤษฎีของนักเรียนต่อการร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษครั้งนี้ที่มีความเชื่อมโยงกัน ดังสรุปได้ว่าผู้นำค่ายเป็นปัจจัยหลักประการหนึ่งที่ทำให้ให้นักเรียนมีแรงจูงใจที่ดีในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และเป็นไปในทางเดียวกับผลการวิเคราะห์สัมภาษณ์ที่พบว่าการเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษส่ง

เสริมให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับผู้นำค่าย ซึ่งในทฤษฎีของนักเรียนนั้น นักเรียนเชื่อว่าการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีช่วยส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ดีได้ สอดคล้องกับที่ฮาร์เมอร์ (Harmer, 2007) ได้กล่าวไว้ว่า ครูผู้สอนทำให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ มีผลกระทบอย่างสูงต่อความสำเร็จของการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งในการจัดกิจกรรมค่ายในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้นำค่ายเปรียบได้กับครูผู้สอน

4. การจัดสภาพแวดล้อมในการเรียนภาษาอังกฤษ สภาพแวดล้อมมีผลต่อการเรียนภาษาอังกฤษ การจัดสภาพแวดล้อมที่ผ่อนคลายนอกห้องเรียนมีผลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาเป็นอย่างมาก ผลการศึกษาค้นคว้านี้สอดคล้องกับแมคเคย์ (McKay, 2006) ที่กล่าวถึงความสามารถในการใช้ภาษาของเด็ก (Language Use Ability) ว่าหมายถึงความสามารถในการใช้ภาษาในการสื่อสาร ใช้ภาษาอย่างสร้างสรรค์อย่างมีปฏิสัมพันธ์กับบริบทแวดล้อม เรียนรู้อย่างเป็นธรรมชาติกับสถานการณ์ที่พบเจอในชีวิตจริง ดังที่การศึกษาวิจัยนี้ ผู้วิจัยเลือกจัดค่ายภาษาในสถานที่ด้านนอกห้องเรียนเป็นส่วนใหญ่ อยู่ในบริเวณโรงเรียนที่ให้ความรู้สึกผ่อนคลาย การจัดกิจกรรมนอกห้องเรียนนี้ยังสอดคล้องกับที่ดอร์นีย์และเมอร์ฟี (Dornyei & Murphey, 2003) กล่าวถึงการเปลี่ยนสภาพแวดล้อมในการเรียนส่งผลให้นักเรียนรู้สึกผ่อนคลายขึ้นได้ โดยเสนอแนะว่าครูอาจจัดกิจกรรมออกภาคสนาม (Short Field Trip) หรือการเปลี่ยนสถานที่เรียน อาทิ เรียนได้ต้นไม้ในสวนโรงเรียน เป็นต้น ซึ่งการปรับสิ่งแวดล้อมดังกล่าวมีผลต่อการพัฒนาการเรียนรู้ นอกจากการเปลี่ยนบรรยากาศเรียนนอกชั้นเรียนแล้ว การจัดที่นั่งใหม่ก็มีผลต่อการเรียนรู้เช่นเดียวกัน

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1) ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย

1.1 การเรียนรู้ด้วยการลงมือปฏิบัติ (Learning by Doing) นำไปสู่การพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษ กิจกรรมภาษาอังกฤษจึงควรมีรูปแบบหลากหลาย เหมาะสมกับผู้เรียน และสื่ออุปกรณ์ที่ใช้ต้องมีความน่าสนใจ มีสีสัน ขนาดใหญ่เพียงพอ มีภาพประกอบ หรือเป็นของจริง มีความแข็งแรงทนทาน และให้ผู้เข้าค่ายสามารถหยิบจับได้ มีโอกาสในการเรียนรู้ ทดลองเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถทางภาษาได้เต็มศักยภาพ ยกตัวอย่างเช่น นักเรียนที่ถนัดเรียนแบบตาหู หรือ Visual Learning Style (Ryan, Cooper & Tauer, 2013) จะสามารถเรียนรู้และจดจำข้อมูลจากรูปภาพ การใช้รหัสสี หรือการมองเพื่อจดจำประโยคที่เขียนเป็นข้อๆ หากเป็นนักเรียนที่ถนัดเรียนแบบใช้หูฟัง หรือ Auditory Learning Style (Ryan, Cooper & Tauer, 2013) จะเรียนรู้และจดจำข้อมูลจากการฟังบรรยายหรือการฟังบทสนทนา ขณะที่นักเรียนบางคนถนัดเรียนแบบมีการเคลื่อนไหวทางกาย หรือ Kinesthetic Learning Style (Ryan, Cooper & Tauer, 2013) จะเรียนรู้และจดจำข้อมูลเมื่อได้ทดลองหยิบจับสัมผัส เป็นต้น ดังนั้น หากมีการวิจัยเกี่ยวกับค่ายภาษาอังกฤษครั้งต่อไป ควรจัดกิจกรรมที่ให้ความสำคัญในเรื่องการลงมือปฏิบัติ

1.2 กิจกรรมเกมและเพลง นักเรียนระดับประถมศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมเกมและเพลงมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18 ดังนั้น หากมีการวิจัยเกี่ยวกับกิจกรรมสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา ผู้จัดกิจกรรมหรือผู้ออกแบบกิจกรรมภาษาอังกฤษควรคำนึงถึงการนำเกมทางภาษาหรือการใช้เพลงภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการเรียนรู้และพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ

2) ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน การเพิ่มประสบการณ์การเรียนรู้ภาษา นอกห้องเรียนให้กับนักเรียนจะส่งผลต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้น สนใจ และมีความสุขกับการฝึกใช้ภาษาในรูปแบบที่ไม่เป็นทางการ ดังนั้นหากมีการวิจัยครั้งต่อไป ผู้วิจัยเสนอแนะให้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน ตัวอย่างเช่น การทำโครงงาน หรือ Project Work (Gower, Phillips, & Walters, 1995) และกิจกรรมออกภาคสนาม หรือ Short Field Trip (Dornyei & Murphey, 2003) เป็นต้น

2.2 ควรมีการวิจัยแนวทางการประยุกต์ใช้กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษในการจัดการเรียนการสอน ในห้องเรียน กิจกรรมที่ใช้ในค่ายภาษาอังกฤษในการศึกษาวิจัยนี้ถูกออกแบบโดยยึดตามสาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 และมีวัตถุประสงค์การเรียนรู้ชัดเจน รวมทั้งรูปแบบของกิจกรรมมีหลากหลาย ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะให้นำไปประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียนและกิจกรรมเสริมทักษะภาษาอังกฤษ

References

- Baloche, L. (1988). *The Cooperative classroom: Empowering learning*. Upper Saddle River, New Jersey: Prentice-Hall.
- Brown, H. D. (2000). *Principles of language learning and teaching*. New York: Addison Wesley Longman.
- Bureau of High School Education, Bureau of the Basic Education Committee, Ministry of Education. (2015). *Guidelines on learning skill management in the 21st century focusing on professional branch competencies*. Bangkok: The Agricultural Cooperative Federation of Thailand Publishing, Ltd.

- Bureau of the Basic Education Committee, Ministry of Education. (2014). *Practice guidelines according to the announcement of Ministry of Education on policy and reformation of English teaching and learning*. Bangkok: Jamjuree Products Co., Ltd.
- Bureau of the National Education Committee. (1999). *Act of National Education B.E. 2542*. Bangkok.
- Davidson, N. (1994). Cooperative and collaborative learning: An integrative perspective. In J. S. Thousand, R. A. Villa & A. I. Nevin (Eds.), *Creativity and collaborative learning: A practical guide to empowering students and teachers*. Baltimore, Maryland: Paul H. Brookes.
- Department of Curriculum and Instruction Development, Ministry of Education. (2001). *Manual of knowledge in the essential group of foreign languages*. Bangkok.
- Dornyei, Z. & Murphey, T. (2003). *Group dynamics in the language classroom*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Ellis, R. (1994). *Second language acquisition*. Oxford: Oxford University Press.
- Gardner, R. & Lambert, W. (1972). *Attitudes and motivation in second-language learning*. Rowley, MA: Newbury House.
- Gower, R. Phillips, D. & Walters, S. (1995). *Teaching practice handbook*. Oxford: Heinemann.
- Harmer, J. (2007). *The practice of English language teaching*. Essex: Pearson Education.
- . (1991). *The practice of language teaching*. London: Longman.
- Hughes, G. & Moate J. (2007). *Practical classroom English*. Oxford: Oxford University Press.
- Johnson, R. T., & Johnson, D. W. (1994). *An overview of cooperative learning*. In J. S. Thousand,
- Villa R.A. & Nevin A.I. (Eds.). *Creativity and collaborative learning*. Baltimore, Maryland: Paul H. Brookes.
- Kessler, C. (1992). *Cooperative language learning*. Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice-Hall.
- Klanrit, P. (2005). *Communicative activities for developing English speaking proficiency in Thailand*. Unpublished doctoral dissertation, The University of Melbourne, Melbourne, Australia.

- Krashen, S. D. (1981). *Second language acquisition and second language learning*. Oxford: Pergamon Press.
- Kullavanich, P. (2006). *Research on the root of foreign languages*. Bangkok: Institute of Research Promotional Fund.
- McKay, P. (2006). *Assessing young language learners*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Miles, M.B. & Huberman, A.M. (1984). *Qualitative data analysis: A sourcebook of new methods*. California: SAGE Publications.
- Oxford, R. (1990). *Language learning strategies: What every teacher should know*. New York: Newbury House.
- Prapaisit, L. (2003). *Changes in teaching English after the educational reform in Thailand*. Unpublished doctoral dissertation, Michigan State University, Michigan, The United States of America.
- Ryan, K., Cooper, J. & Tauer, S. (2013). *Teaching for student learning: Becoming a master teacher*. Belmont, CA: Wadsworth, Cengage Learning.
- Sanyawiwat, S. (2008). *Theories and strategies of social development*. Bangkok: Chulalongkorn University Publishing House.
- Sharan, S. (1994). Cooperative learning and the teacher. In S. Sharan (Ed.), *Handbook of cooperative learning methods*. Westport, CT: Greenwood.
- Stewart, W. (1968). A sociolinguistic typology for describing national multilingualism. In J.A. Fishman (Ed.), *Readings in the Sociology of Language*. The Hague: Mouton.
- Strauss, A. & Corbin, J. (1998). *Basics of qualitative research: Techniques and procedures for developing grounded theory*. Thousand Oaks, California: Sage.
- Suweerangkool, S. (2008). *Social problems*. Bangkok: Odeon Store.